

Publicerad 2019-05-27 15:25 av lodjuret/seglare

Har fortfarande inte lärt mig hur ord som 'ideell' stavas, men visst borde väl 'idé' stavas så här? Historien jag här bjuder på, är en variant av flera idéer som samlas ibland i ett huvud som mitt eget. Och vart den stigen leder vet jag då

Du blir då konstig när...

...någon person som jag flanerar i en omedelbar närhet av din egen person. Att skälet till din som personliga förändring, skulle bestå i att jag för min del är närmast underbar, det kan inte vara

'hela sanningen'. Du har länge försökt antyda ditt intresse för det som verkar synas mig kärt. Men kan detta intresse vara så som en chimär, för dina verkliga om än aldrig så möjligt intagande syften?

'I dessa moderna tider', då det är så osäkert vem som är vad, kvinna eller man, kanske något mitt emellan. Ungefär som att inneha tvenne arbeten. En del människor jobbar ju ideellt på sin fria tid.

Andra borde verkligen inte ha som huvudsyssla att dissekera lik och sedan raskt gå över till att arbeta med att förlösa kvinnor på samma sjuka hus. Nu känner jag visserligen ingen vars huvudsyssla är

att städa trappor och som bisyssla är läkare inom näringen 'öron, näsa, hals' på närmsta sjukhus, eller vice versa. Nog vore det väl underligt om du, som ändå är receptionist, skulle sällskapa med en

specialist inom den mer själsliga delen av 'doktoriet', säg? Särskilt om din syssla skulle finnas inom samma sorts korridorer där jag med flera har sin verksamhet. När det var personalfest, bara för att ta ett exempel,

blev du blossande röd, då du hjälpte en mig då som närstående, som satt på en stol mellan oss, upp på

benen nog efter att ha tittat en smula i sitt glas. Jag reflekterade int så mye över det just då, men senare

då jag såg mera nyktert på saken, slog det mig som ett par tvenne gardiner, jag nyss ifråndragit för att som insläppa i rummet en smula ljus. De var vinröda och därför också litet mörka och grova i tyget, ett val

jag gjort just för att kunna förvrida huvudet, om än också inte alltid sinnet, på 'mina' klienter. Nu säkert betraktas ej 'själavård' alltid med blida ögon av varken vissa klienter, religionens förespråkare eller ens väl

'vanliga' läkare. De tycks anse att 'sådana som jag', tycker sig stå närmare magin, än att just söka vara som 'en extra vän', förstående och stundom en smula 'framfusig' eller 'på', som en mig närstående sagt vid

tillfälle. Hur jag då valt och väljer att handskas med människor vilka 'vill mig väl', eller i vilket fall verkar göra det, är som olika. Det är förstås avhängigt min dagsform och mitt humör just då. Om någon klient

som inte längre söker mig personligen, tar sig för med att 'resa permanent' till Australien, där jag rent personligen anser att paradiset nog är beläget. Beror delvis på att någon i slakten valt att bosätta sig där

'för gott' och att vi alla väl, om än på sikt, är släkt med varandra. Stället är visst stort och glest befolkat och frågar en varför de eller den valt att bo där 'resten av sina liv', är svaret ofta att 'jämfört med väl resten av

världen är detta paradiset'. Och vad svarar en väl på en sådan inställning till livet självt? Din 'dyrkan' eller i vilket fall som 'respekt' för mig som person, vilket förefaller att vara högst tveksam. Är det för att jag

innehär yrket, är det min nog karismatiska person (en kollega uttrycker sig ibland i dessa som termer och för att förhindra en själskris brukar jag ju hålla

med.) eller en blandning av dessa, är jag osäker på.

Att jag skulle vara ett underverk av positiva förmågor,
brukar jag i och för sig få höra från litet olika håll.
Men det 'hör väl till', mera än att det faktiskt skulle
ha någon verklig substans. Det är ju ändå vanligt att

bli just förklarad som någonting av såväl klienter som
personal, då de står i någon sorts beroendeställning
till någon som jag. Ofta på det viset verkligheten ser ut.
Så jag ser det som en sak jag skulle kunna utnyttja,

men bara i nödfall tar till om någon skulle kunna vara
befrämjad av det, kanske som en jämförelse med den
själv. Att en person vilket 'har andras liv i sina händer'
ofta blir betraktad med högst olika sorts blickar eller ögon.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten